

Dle rozdělovníku

VÁŠ DOPIS ZNAČKY / ZE DNE

NAŠE ZNAČKA

VYŘIZUJE / LINKA

KARLOVY VARY

Č.j. 2179/OŽP/26-7

Ing. Kučera/2732

20.7.2026

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY

Zákaz vstupu do části honitby Čerták

Magistrát města Karlovy Vary, odbor životního prostředí, věcně příslušný podle § 57 a § 60 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“), a místně příslušný podle § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě žádosti od uživatele honitby Čerták, tj. STARÁ LOUKA spol. s r.o., Závodu míru 327/4, 360 17 Karlovy Vary, IČO 26334046 v souladu s ustanovením § 171 až § 174 správního řádu a podle § 9 odst. 3 zákona o myslivosti,

vydává

opatření obecné povahy na zákaz vstupu do části honitby Čerták,

a to v tomto rozsahu:

1) Po nabytí účinnosti opatření obecné povahy bude

pro období od 1.9.2026 do 30.9.2026 v době od 18:00 hodin do 7:30 hodin
pro období od 1.10.2026 do 31.10.2026 v době od 17:00 hodin do 8:00 hodin
pro období od 1.11.2026 do 31.1.2027 v době od 16:00 hodin do 9:00 hodin

zakázán vstup do části honitby Čerták.

- 2) Zákaz vstupu bude platit pro pozemky určené k plnění funkcí lesa v rámci honitby Čerták. Pozemky určené k plnění funkcí lesa jsou definovány ust. § 3 odst. 1 písm. a) a ust. § 3 odst. 1 písm. b) zákona č.289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- 3) Zákaz vstupu bude zřetelně vyznačen na všech přístupových cestách (tzn. v jakém období a časovém rozmezí nesmí návštěvníci na pozemky určené k plnění funkcí lesa vstupovat).

Opatření obecné povahy (dále jen „OOP“) se vydává pro vlastní honitbu Čerták, identifikační kód honitby CZ4103209037, jejímž držitelem jsou Lesy České republiky, s. p., se sídlem Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové, IČO 42196451

Uvedené opatření se nebude vztahovat na hospodářskou činnost vlastníků, popřípadě nájemců dotčených honebních pozemků (pozemků určených k plnění funkcí lesa - ust. § 9 odst. 3 zákona o myslivosti).

Upozorňujeme, že vydané opatření obecné povahy nezabývá žadatele povinností dodržovat všechny v úvahu připadající platné právní předpisy vč. dodržení zásah bezpečnosti při lovu.

Odůvodnění

Magistrát města Karlovy Vary, odbor životního prostředí, jako orgán státní správy myslivosti (dále jen „správní orgán“), obdržel dne 24.4.2026 pod č. j. 2179/OŽP/26-1 žádost uživatele honitby Čerták tj. STARÁ LOUKA spol. s r.o., Závodu míru 327/4, 360 17 Karlovy Vary, IČO 26334046 o zákazu vstupu do honitby Čerták, a to v tomto rozsahu:

- pro období od 1.9.2026 do 30.9.2026 v době od 17:00 hodin do 8:00 hodin
- pro období od 1.10.2026 do 31.1.2027 v době od 16:00 hodin do 9:00 hodin

Důvodem žádosti je zajištění bezpečnosti a řádného provádění odlovu spárkaté zvěře.

Dále zesiluje tlak ze strany držitelů honiteb a i vlastníků přičleněných zemědělských a lesních pozemků na snižování stavů zvěře.

Správní orgán z hlediska procesního uvádí. V souladu s ust. § 172 správního řádu je nutno v první fázi návrh projednat s dotčenými orgány. To správní orgán učinil dne 27.5.2026, kdy požádal o vyjádření příslušný orgán ochrany přírody. Vyjádření Magistrátu města Karlovy Vary, odboru životního prostředí jako příslušného orgánu ochrany přírody správní orgán obdržel dne 2.6.2026 (č.j. 2179/OŽP/26-4).

V závěru se v něm uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že v předmětném řízení nedojde k ohrožení zájmů chráněných zákonem č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, nemá tento orgán ochrany přírody námitek k vydání předmětného opatření obecné povahy.

Po tomto projednání je nutno návrh opatření obecné povahy doručit veřejnou vyhláškou. Vlastníci nemovitostí mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemně odůvodněné námítky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění. Tato lhůta je stanovena správním řádem a správní orgán jí tak nemůže zkrátit

(např. použitím ust. § 39 odst. 1 správního řádu). O těchto námitkách rozhoduje správní orgán. Následně je pak vydáváno opatření obecné povahy. Návrh opatření obecné povahy vydal správní orgán pod č.j. 2179/OŽP/26-5.

Pod č.j. 2179/OŽP/26-6 obdržel správní orgán námitky Lesů České republiky s.p. proti veřejné vyhlášce – návrhu opatření obecné povahy v tomto znění:

Námitky Lesů České republiky, s.p. proti Veřejné vyhlášce, návrhu opatření obecné povahy č.j. 2179/OŽP/26-5, vydané Magistrátem města Karlovy Vary, odbor životního prostředí dne 5.6.2026 Spol. Lesy České republiky, s.p. (dále jen „Lesy ČR“) tímto podávají, v zákonem stanovené lhůtě, námitky proti Veřejné vyhlášce, návrhu opatření obecné povahy č.j. 2179/OŽP/26-5, vydané Magistrátem města Karlovy Vary, odbor životního prostředí dne 5.6.2026 (dále jen „vyhláška“) s násl. odůvodněním.

*Lesy ČR namítají, že správní orgán zahájil související správní řízení na základě žádosti spol. STARÁ LOUKA spol. s r.o., IČO 26334046 (dále jen „žadatel“), kterého označuje jako uživatele dotčené honitby „Čerták“ (dále jen „honitba“) i přes to, že zodpovězení otázky, kdo je oprávněným uživatelem honitby, je předmětem jiného jeho usnesení vedeného pod zn. 1989/OŽP/24-5 ze dne 20.5.2024, kterým bylo přerušeno správní řízení o ustanovení mysliveckého hospodáře v honitbě, podle § 35 odst. 7 zákona o myslivosti, zahájeného na návrh Lesů ČR, když důvodem přerušení je probíhající řízení o předběžné otázce před jiným příslušným orgánem veřejné moci (OS Hradec Králové) - soudní řízení ve věci žaloby na určení neplatnosti výpovědi a existence nájemního vztahu mezi společnostmi STARÁ LOUKA spol. s r.o., IČO 26334046 (dále jen „žadatel“) a Lesy ČR. Pomineme-li fakt, že správní orgán uvedeného řízení o ustanovení mysliveckého hospodáře přerušil bez toho, že by současně z úřední povinnosti zahájil řízení o pozastavení výkonu funkce stávajícího mysliveckého hospodáře určeného na základě žádosti žadatele, **nadále zde existuje pochybnost, kdo je oprávněným uživatelem předmětné honitby**, což správní orgán ve shora uvedeném usnesení o přerušení řízení i deklaruje. Lesy ČR jsou tedy přesvědčeny o tom, že je vyhláška správním orgánem vydána na základě žádosti žadatele, který není oprávněným uživatelem honitby.*

*Skutečností nadále zůstává, že správní orgán, který žadatele označuje za uživatele honitby Čerták i v řadě jiných správních řízení, resp. v rámci vydaných usnesení či rozhodnutí mu tento statut přiznává i přes přiznanou pochybnost kdo je skutečným uživatelem honitby Čerták, dochází ke vzniku škody na straně Lesů ČR, která bude v důsledku nesprávného úředního postupu a nezákonného rozhodnutí po správním orgánu požadována za podmínek stanovených v zákoně č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o LESY ČESKÉ REPUBLIKY, S.P., OŘ západní Čechy Krušnohorská 1010/7, Karlovy Vary 360 10, tel. +420956945111, Fax.: +420, or945@lesycr.cz;oi32@lesycr.cz;oi30@lesycr.cz;ost55@lesycr.cz, ID DS: e8jcfns notářích a jejich činnosti (notářský řád). Nesprávným postupem správního orgánu je Lesy ČR rozuměna jeho nevůle uznat výpověď nájemního vztahu uzavřeného mezi Lesy ČR a žadatelem s odvoláním na probíhající soudní řízení ve věci žaloby na určení neplatnosti výpovědi a existence nájemního vztahu u OS Hradec Králové, když žádný právní předpis tomuto řízení nepřiznává odkladný účinek podané výpovědi, která je jednostranně vyjadřující vůli jedné ze smluvních stran ukončit závazkový vztah, když k takovému zániku závazku není nutný souhlas nebo jakýkoli jiný projev vůle druhé smluvní strany a současně pak i skutečnost, že správní orgán z úřední povinnosti nezahájil řízení o pozastavení výkonu funkce stávajícího mysliveckého hospodáře určeného na základě žádosti žadatele. **Správní orgán tak již dlouhodobě umožňuje žadateli neoprávněně užívat honitbu bez toho, že by k tomu byl oprávněn, což ho činí i zodpovědným za škodu vznikající Lesům ČR.***

Lesy ČR dále namítají, že:

a) vyhláška neobsahuje specifikaci pozemků v honitbě Čerták, kterých se opatření (zákaz vstupu) týká (výrok 1). Týká-li se zákaz části honitby, měla by být dotčená část nezaměnitelným způsobem identifikována.

b) vyhláška uvádí, že zákaz vstupu bude platit i pro pozemky určené k plnění funkcí lesa v rámci honitby Kojšovice (výrok 2). Uvedené nekoresponduje s označením vyhlášky jako „Zákaz vstupu do části honitby Čerták“ a žádosti žadatele označeného správním orgánem jako uživatel honitby Čerták, nikoliv jako uživatel honitby Kojšovice. Správní orgán tak rozšiřuje zákaz vstupu i do honitby, které se správní řízení netýká.

Lesy ČR požadují, aby bylo správní řízení o vydání návrhu na opatření obecné povahy na zákaz vstupu do části honitby „Čerták“, pro jeho nezákonnost, zastaveno.

K tomu správní orgán udává toto:

Z hlediska oprávnění užívání honitby Čerták vychází správní orgán především z rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství č.j. KK/4347/ZZ/24-7 ze dne 7.11.2024. Toto rozhodnutí se týká zrušení usnesení správního orgánu č.j. 3303/OŽP/24-3 ze dne 7.8.2024 (týká se žádosti o rozhodnutí dle ust. § 39 zákona o myslivosti podanou pro honitbu Čerták společností STARÁ LOUKA, spol. s r.o.). V rámci předmětného rozhodnutí Karlovarského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství č.j. KK/4347/ZZ/24-7 ze dne 7.11.2024 je mimo jiné uváděno, že orgány veřejné moci by měly postupovat v souladu se zásadou ochrany práv nabytých v dobré víře a se zásadou veřejného zájmu. Práva nabytá v dobré víře lze v tomto případě spatřovat v tom, že uživatel plnil své povinnosti. Dle tvrzení správního orgánu je uživatel honitby jedinou osobou, která má v současnosti ustanoveného mysliveckého hospodáře s oprávněním vydávat povolenky k lovu, mysliveckou stráž a současně disponuje dostatkem plomb k řádnému výkonu práva myslivosti v honitbě. Dále by měl prvoinstanční orgán dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem.

V řízení je vždy povinen tento neurčitý pojem vyložit a v případě několika, často protichůdných veřejných zájmů, dospět k takovému řešení, které je vyrovnané z hlediska komplexního pohledu a odpovídá okolnostem konkrétního případu. V daném případě by měl prvoinstanční orgán zvážit, zda možná právní nejistota v důsledku soudního řízení ve věci žaloby na určení neplatnosti výpovědi a existence nájemního vztahu mezi držitelem honitby a odvolatelem, které může být časově náročným procesem orgánu veřejné moci, má z hlediska veřejného zájmu vyšší postavení před veřejným zájmem na výkonu práva myslivosti odvolatelem v dotčené honitbě a s tím spojeným zachováním kontinuity v plnění účelu zákona o myslivosti. Dle názoru odvolacího orgánu a na základě výše uvedeného oprávnění uživatele a řádně prováděného výkonu práva myslivosti je žádoucí ponechat právní stav užívání honitby současným uživatelem honitby tak jak je, tedy zachovat kontinuitu právního stavu, a to s ohledem na zajištění chovu zvěře, zajištění ochrany lesních a zemědělských kultur v honitbě a zajištění ochrany majetkových práv jak odvolatele, tak držitele honitby a dalších vlastníků pozemků nacházejících se v oblasti honitby, po dobu průběhu soudního řízení. Omezením výkonu práva myslivosti v honitbě do doby vyřešení soudního sporu nebudou ovlivněna pouze práva odvolatele, práva držitele honitby, ale rovněž práva dalších třetích osob, které nejsou účastníky soudního řízení, ale které vlastní pozemky v honitbě (tj. vznik škod zvěří na lesních a zemědělských kulturách, které nebude možné uplatnit na uživateli honitby). Dále pak nebude možné v honitbě činit odborné zásahy sledující určité vymezené biologické cíle, k zachování rovnováhy mezi stavy spárkaté zvěře a prostředím, udržování přírodní kvality genofondu zvěře, cílené zvyšování

chovné kvality zvěře a úprava stavů zvěře na optimální stav. Pro výklad smlouvy o nájmu honitby odvolací orgán pak odkazuje na možnost postupovat v souladu se zákonem č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „občanský zákoník“), ve znění pozdějších předpisů. Konkrétně s ustanovením § 574 občanského zákoníku. Stěžejní zásadou, na níž spočívá současná úprava občanského zákoníku, je maximální zohlednění autonomie vůle subjektů soukromoprávních vztahů. Vůle jednatelů může být nerespektována pouze tehdy, jsou-li k tomu závažné důvody. Jedním z projevů této zásady je též preference platnosti právního jednání, neboť jen platné právní jednání může vyvolat jednatelům zamýšlené právní následky. Preference platnosti se projevuje v konkrétních ustanoveních občanského zákoníku, která stanoví pravidla směřující k zachování platnosti právního jednání (např. § 575–577, § 582), a je třeba ji zohlednit při aplikaci jednotlivých ustanovení i výkladu právních jednání samotných. V procesní rovině se tato zásada projevuje tím, že v soudním řízení je třeba právní jednání pokládat za platné, dokud není zjištěn (prokázán) opak (žaloba o určení neplatnosti výpovědi a existence nájemního vztahu). Je-li možný výklad právního jednání, který nezakládá neplatnost právního jednání, i výklad, který neplatnost zakládá, má přednost výklad neplatnost právního jednání nezakládající (II. ÚS 3381/10). Jsou-li tedy ve vzájemném konfliktu interpretační alternativy, z nichž jedna zakládá neplatnost právního jednání a druhá nikoliv, uplatní se pravidlo priority výkladu nezakládajícího neplatnost právního jednání, ovšem za předpokladu, že výklad nezakládající neplatnost právního jednání je vůbec možný, tj. že ještě jde o výklad ve smyslu zjišťování obsahu právního jednání, a nikoliv už o nahrazování, měnění nebo doplňování projevu vůle (NS 33 Cdo 4001/2014 cit: „*Základním principem výkladu smluv je prioritá výkladu, který nezakládá neplatnost smlouvy (nevede k závěru o její neplatnosti), před takovým výkladem, který neplatnost smlouvy zakládá, jsou-li možné oba výklady; je tak vyjádřen a podporován princip autonomie smluvních stran, povaha soukromého práva a s tím spojená společenská a hospodářská funkce smlouvy. Rozhodování upřednostňující výklad vedoucí k neplatnosti smlouvy je hodnoceno jako ústavně nekonformní a rozporné s principy právního státu.* Jsou-li tedy ve vzájemném konfliktu interpretační alternativy, z nichž jedna zakládá neplatnost smlouvy a druhá nikoliv, uplatní se pravidlo priority výkladu nezakládajícího neplatnost smlouvy, ovšem za předpokladu, že výklad nezakládající neplatnost smlouvy je vůbec možný.“). S námitkou odvolatele se odvolací orgán ztotožňuje. V projednávané věci ze spisu vyplývá, že podstatou občanskoprávního řízení nemá být platnost a výklad samotné smlouvy o nájmu honitby, ale jen platnost a oprávněnost úkonu podání výpovědi, který zůstává sporným do okamžiku rozhodnutí soudu.

Judikatura

1.) K problematice myslivosti se zásadním způsobem vyjádřil Ústavní soud (**PI.ÚS 34/03**).

Jedná se především o tyto části výše uváděného nálezu :

64. Předmětem práva myslivosti je tedy zvěř, která v abstraktní rovině představuje především přírodní bohatství, které si stát vytkl za cíl chránit. Závažnost a zásadnost této ochrany je dána především skutečností, že ochrana přírodních hodnot se stala předmětem regulace přímo v Ústavě České republiky, podle jejíhož čl. 7 stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství.

65. Současná právní úprava, jak je provedena zákonem o myslivosti, rozlišuje dvě kategorie – myslivost a právo myslivosti. Zákon o myslivosti definuje myslivost [§ 2 písm. a)] jako soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součástí ekosystému a spolkovou činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součástí českého národního kulturního dědictví. Právem

myslivosti rozumí zákon o myslivosti [§ 2 písm. h)] souhrn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků.

66. Z uvedených definic plyne, že podstata myslivosti v české právní úpravě směřuje v první řadě k naplnění zmíněného ústavního cíle, tedy k ochraně zvěře s tím, že k tomuto cíli základnímu přibývá ještě další cíl v podobě ochrany myslivosti jako národního kulturního dědictví.

67. Stát stanovuje celou řadu podmínek, resp. omezení, za kterých lze právo myslivosti vykonávat. Prvním, nejobecnějším omezením je, že právo myslivosti lze vykonávat jen v honitbě a mohou je vykonávat pouze subjekty, které splňují zákonem stanovené podmínky – nemůže je tedy vykonávat kdokoliv a kdekoliv.

68. Podstatnější pro posouzení povahy práva myslivosti z hlediska souladu s ústavními garancemi jsou však jiné atributy, jež byly právu myslivosti zákonem propůjčeny. Myslivost není definována jako výrobní činnost či podnikání, ale jako vztah k volně žijící zvěři, jež tvoří součást ekosystému.

Právo myslivosti tak nelze rozdělovat na „komerční“ a „nekomerční“ část, jednak proto, že zákon stanoví všechny složky jako integrální součást myslivosti, ale zejména proto, že jde o dvě strany téže mince; jednou je ochrana zvěře a péče o ni a druhou významně omezované právo lovu, jehož prvotním cílem je především regulace stavu zvěře. Zákon o myslivosti implikuje mechanismus, podle něž by výnosy z myslivosti měly přibližně pokrýt náklady, jež vznikají v souvislosti s realizací povinností uložených zákonem. Rovněž pro tento důvod nelze rozdělovat skupiny činností realizovaných v rámci práva myslivosti na ty, jež slouží veřejnému zájmu a jež mu neslouží.

69. K dosažení svého účelu zákon o myslivosti stanoví celou řadu povinností, v první řadě ty, jež se týkají mysliveckého plánování. Základní zásadou chovu lovné zvěře je zachování rovnováhy výskytu všech druhů zvěře v mezích mezi tzv. stavem minimálním a stavem normovaným (tedy stavem, který odpovídá kvalitě životního prostředí a úživnosti honitby). Ne nepodstatnou okolností je rovněž nově zakotvená odpovědnost za jiný správní delikt, v jejímž rámci lze postihovat uložením pokuty nesplnění, či překročení plánu. Realizace myslivecké činnosti podléhá rovněž dozoru na úseku státní správy myslivosti, v rámci jehož výkonu může být uloženo opatření k nápravě zjištěných nedostatků. Výkon práva myslivosti na straně vlastníka představuje zatížení věcným břemenem chůze, jízdy a trpění myslivecké činnosti; stavba mysliveckých zařízení vyžaduje souhlas vlastníka pozemku.

70. Z uvedených premis dle názoru Ústavního soudu plyne, že v podmínkách České republiky jsou myslivost a právo myslivosti společenskými aktivitami aprobovanými státem k ochraně a rozvoji jedné ze složek životního prostředí – zvěře. Zákon o myslivosti nepředstavuje úpravu myslivosti jako zájmové aktivity, ale ve svém základu jako cílevědomé a regulované činnosti k ochraně a rozvoji přírody.

2) II.ÚS 3381/10 ze dne 3. 8. 2011

16. I v těch případech, kdy součástí právního úkonu - smlouvy - je ujednání o vykonatelnosti, má přednost výklad, který nezakládá neplatnost smlouvy, před výkladem, který neplatnost smlouvy zakládá, a to i v těch případech, jsou-li možné oba výklady. Tento závěr vyplývá z principu autonomie smluvních stran a z povahy soukromého práva. Autonomie vůle a svobodného individuálního jednání je na úrovni ústavní garantována čl. 2 odst. 3 Listiny, a proto požívá ochrany ze strany státu. Stát tuto ochranu zajišťuje jednak proti zásahům ze strany třetích subjektů, jednak sám vyvíjí pouze takovou aktivitu, kterou do této sféry zasahuje pouze v případech, které jsou odůvodněny určitým veřejným zájmem, a pokud je takový zásah přiměřený s ohledem na cíle, kterých má být takovým zásahem dosaženo. V daném případě ani vedlejší účastník řízení evidentně neměl před zahájením řízení pochybnosti o určitosti ujednání dohody o narovnání, když na jejím základě částečně stěžovateli dobrovolně plnil.

3.) Nejvyšší soud 33 Cdo 4001/2014

Ústavní soud zakotvil ve své judikatuře základní princip výkladu právních úkonů (např. nález ze dne 14. 4. 2005, sp. zn. I. ÚS 625/2003, uveřejněný pod číslem 84/2005 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu), který se promítl rovněž do rozhodovací praxe Nejvyššího soudu (srov. jeho rozsudky ze dne 27. 3. 2008, sp. zn. 26 Cdo 2317/2006, ze dne 30. 10. 2009, sp. zn. 23 Cdo 1102/2008, a ze dne 24. 5. 2013, sp. zn. 33 Cdo 603/2012). Základním principem výkladu smluv je priorita výkladu, který nezakládá neplatnost smlouvy (nevede k závěru o její neplatnosti), před takovým výkladem, který neplatnost smlouvy zakládá, jsou-li možné oba výklady; je tak vyjádřen a podporován princip autonomie smluvních stran, povaha soukromého práva a s tím spojená společenská a hospodářská funkce smlouvy. Rozhodování upřednostňující výklad vedoucí k neplatnosti smlouvy je hodnoceno jako ústavně nekonformní a rozporné s principy právního státu. Jsou-li tedy ve vzájemném konfliktu interpretační alternativy, z nichž jedna zakládá neplatnost smlouvy a druhá nikoliv, uplatní se pravidlo priority výkladu nezakládajícího neplatnost smlouvy, ovšem za předpokladu, že výklad nezakládající neplatnost smlouvy je vůbec možný (že se ještě jedná o výklad ve smyslu zjišťování obsahu právního úkonu a nikoliv už o nahrazování, měnění nebo doplňování projevu vůle).

Úvahy, kterými se správní orgán řídil.**1. Ochrana práv nabytých v dobré víře.**

V souladu s rozhodnutím odvolacího orgánu správní orgán konstatuje, že odvolatel plnil své povinnosti, které jsou mu jako uživateli honitby dány zákonem o myslivosti, současně je nutno konstatovat, že správní orgán do vydání usnesení o přerušení řízení o navýšení plánu lovu podle ustanovení §. 39 zákona o myslivosti jeho konání žádným způsobem nezpochybnil. K dnešnímu dni správní orgán nevyzval uživatele, mysliveckého hospodáře ani mysliveckou stráž k odevzdání příslušných průkazů, odznaků a vydaných plomb. Odvolatel nebyl omezen žádnou překážkou v řádném výkonu práva myslivosti v honitbě.

2. Veřejný zájem

Z nálezu Ústavního soudu Pl.ÚS 34/03 mimo jiné vyplývá skutečnost, že Ústavní soud pokládá za předmět práva myslivosti zvěř, která v abstraktní rovině představuje především přírodní bohatství, které si stát vytkl za cíl chránit. Závažnost a zásadnost této ochrany je dána především skutečností, že ochrana přírodních hodnot se stala předmětem regulace přímo v Ústavě České republiky, podle jejíhož čl. 7 stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství. Vyplývá z toho také, že podstata myslivosti v české právní úpravě směřuje v první řadě k naplnění zmíněného ústavního cíle, tedy k ochraně zvěře s tím, že k tomuto cíli základnímu přibývá ještě další cíl v podobě ochrany myslivosti jako národního kulturního dědictví.

Jednou z oblastí jimiž se správní orgán zabýval je otázka zda je ponechání právního stavu užívání honitby jejím současným uživatelem ve veřejném zájmu, a zda by tento veřejný zájem převyšoval nad zájmy stávajícího držitele honitby. Jak plyne z výše uváděného nálezu ústavního soudu, je předmětem práva myslivosti zvěř (která v abstraktní rovině představuje především přírodní bohatství), které si stát vytkl za cíl chránit. Význam této skutečnosti je mimo jiné umocněn tím, že ochrana přírodních hodnot je předmětem regulace přímo v ústavě ČR (dle jejího čl. 7 stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochrany přírodního bohatství).

Definicí myslivosti a práva myslivosti tak jak jsou dány zákonem o myslivosti plyne, že podstata myslivosti v české právní úpravě směřuje k naplnění již zmíněného ústavního cíle. Tedy k ochraně zvěře.

Myslivost tak není možno chápat jako oblast podnikání, ale jako vztah k volně žijící zvěři, která tvoří součást ekosystému. Výkon práva myslivosti tak jak je obsažen v zákoně o myslivosti stanoví celou řadu povinností. Základní zásadou chovu zvěře je zachování rovnováhy všech druhů zvěře ve vztahu k okolnímu prostředí. Myslivost a výkon práva myslivosti tak musí být realizován v podobě, která bude v dlouhodobém horizontu udržitelná a povede k vyváženému rozvoji všech složek ekosystému a současně bude brát zřetel na rozvoj dlouhodobě udržitelného zemědělství a lesnictví.

Správní orgán se dále zabýval otázkou maximálně možného zamezení škod zvěří. Je všeobecně známo, že škody zvěří, které vznikají zejména na lesních, ale i na zemědělských porostech, jsou v posledních letech neúměrně vysoké. Z tohoto důvodu v současné době probíhá legislativní proces týkající se novely zákona o myslivosti. Je tak zřejmé a logické, že smyslem zákona o myslivosti by mělo být tyto škody snižovat a nikoli vytvářet další možnosti jejich zvyšování. Úprava početního stavu zvěře je tedy v zájmu zemědělské a lesnické výroby v uvedené honitbě, přičemž bylo přihlédnuto ke geografické nepůvodnosti jelena siky v územní působnosti orgánu státní správy myslivosti Magistrátu města Karlovy Vary, odboru životního prostředí.

V souladu s názorem správního orgánu vysloveným v rámci rozhodnutí o odvolání, i s přihlédnutím na výše uvedené judikáty, správní orgán vážil, zda má právní nejistota v důsledku soudního řízení ve věci žaloby na určení neplatnosti výpovědi a existence nájemního vztahu mezi držitelem honitby a jejím uživatelem, které může být časově náročným procesem orgánu veřejné moci, vyšší postavení před veřejným zájmem nad řádným výkonem práva myslivosti jejím současným uživatelem v dotčené honitbě

a s tím spojeným zachováním kontinuity v plnění účelu a smyslu zákona o myslivosti. Správní orgán následně dospěl k závěru, že vyšší postavení má veřejný zájem zachování kontinuity současného právního stavu, tj. užívání honitby jejím současným uživatelem, a to s ohledem na zajištění chovu zvěře, zajištění ochrany lesních a zemědělských kultur v honitbě a zajištění ochrany majetkových práv jak současného uživatele honitby, tak držitele honitby a dalších vlastníků pozemků nacházejících se v oblasti honitby, po dobu průběhu soudního řízení.

Současně je nutno zdůraznit, že omezením výkonu práva myslivosti v honitbě do doby vyřešení soudního sporu by nebyla ovlivněna jen práva uživatele a držitele honitby (účastníci soudního sporu), ale také bezpochyby práva třetích osob, které nejsou účastníci soudního řízení, ale které vlastní pozemky v honitbě (zde se jedná o vznik škod zvěří na lesních a zemědělských kulturách, které nebude možno uplatnit na uživateli honitby). Dále by nebylo možno činit v honitbě odborné zásahy sledující určité vymezené biologické cíle, k zachování rovnováhy mezi stavy spárkaté zvěře a prostředím, udržování přírodní kvality genofundu zvěře, cílené zvyšování chovné kvality zvěře a úprava stavů zvěře na optimální stav.

Současně je možno pro výklad smlouvy využít ustanovení § 574 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. Stěžejní zásadou, na níž spočívá současná úprava občanského zákoníku je maximální zohlednění autonomie vůle subjektů soukromoprávních vztahů. Vůle jednajícího může být nerespektována pouze tehdy, jsou-li k tomu vážné důvody. Jedním z projevů této zásady je též preference platnosti právního jednání, neboť jen platné právní jednání může vyvolat jednajícím zamyšlené právní následky. Preference platnosti se projevuje v konkrétních ustanoveních občanského zákoníku, která stanoví pravidla směřující k zachování právního jednání (např. § 575 -577, § 582). Je třeba ji zohlednit při aplikaci jednotlivých ustanovení i výkladů právních jednání samotných. V procesní rovině se tato zásada projevuje tím, že v soudním řízení je třeba právní jednání pokládat za platné, dokud není zjištěn (prokázán) opak (žaloba o určení neplatnosti výpovědi a existence nájemního vztahu). Je-li možný výklad právního jednání, který nezakládá neplatnost právního jednání, i výklad, který neplatnost zakládá má přednost výklad neplatnost právního jednání nezakládající (II. ÚS 3381/10).

STARÁ LOUKA, spol. s r.o. disponuje ustanoveným mysliveckým hospodářem, veškerými zákonnými předpoklady pro výkon práva myslivosti a předkládá správnímu orgánu příslušné myslivecké výkazy a řádně si plní veškeré povinnosti uživatele honitby.

K námitce a) dále správní orgán uvádí:

Správní orgán nespécifikoval jednotlivé pozemky dle čísla parcel a katastrálního území, neboť se domnívá, že zákaz vstupu, který bude platit pro pozemky určené k plnění funkcí lesa v rámci honitby Čerták, které jsou definovány ust. § 3 odst.1 písm. a) a ust. § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů je všeobecně známé.

Pozemky určené k plnění funkcí lesa jsou

a) pozemky s lesními porosty a plochy, na nichž byly lesní porosty odstraněny za účelem obnovy, lesní průseky a nezpevněné lesní cesty, nejsou-li širší než 5 m, a pozemky, na nichž byly lesní porosty dočasně odstraněny na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesů podle § 13 odst. 1 tohoto zákona (dále jen "lesní pozemky"),

b) zpevněné lesní cesty, vodní plochy o rozloze do 2 ha, ostatní plochy, semenné sady, lesní školky, pozemky nad horní hranicí dřevinné vegetace (hole), s výjimkou pozemků zastavěných a jejich příjezdních komunikací, lesní loučky, lesní pastviny, políčka a okusové plochy pro zvěř, pokud nejsou součástí

zemědělského půdního fondu¹) a jestliže s lesem souvisejí nebo slouží lesnímu hospodářství, (dále jen „jiné pozemky“).

Zákaz vstupu bude zřetelně vyznačen na všech přístupových cestách (tzn. v jakém období a časovém rozmezí nesmí návštěvníci na pozemky určené k plnění funkcí lesa vstupovat). Žadatel je povinen zajistit toto vyznačení po celou dobu platnosti opatření obecné povahy a tímto i vyplývá, že toto zákazové označení bude pravidelně kontrolovat a případně obnovovat.

K námitce b) dále správní orgán uvádí:

V návrhu opatření obecné povahy v bodě 2) správní orgán chybně uvedl, že zákaz vstupu bude platit pro pozemky k plnění funkcí lesa v rámci honitby Kojšovice. Toto se stalo zjevnou písařskou chybou. V celém návrhu je celkem 7 x uvedeno, že se jedná o honitbu Čerťák a tudíž není pochybu, jaké honitby se Návrh opatření obecné povahy týká.

Legislativní rámec :

1.Ust. § 9 odst. 3 zákona o myslivosti říká, že ...“Na žádost uživatele honitby může orgán státní správy myslivosti, zejména v době hnízdění, kladení a odchovu mláďat nebo provádění lovů, nařídit přiměřené omezení nebo i zákaz vstupu do honitby nebo jejích částí, omezení jízdy koňmi a tažnými psy a omezení jiných sportovních nebo zájmových činností. Uvedená opatření se nevztahují na hospodářskou činnost vlastníků, popřípadě nájemců honebních pozemků“.

2.Žadatel, tj. . STARÁ LOUKA spol. s r.o., Závodu míru 327/4, 360 17 Karlovy Vary, IČO 26334046 je uživatelem honitby Čerťák. Je tak v souladu s ust. § 9 odst. 3 zákona o myslivosti legitimní k podání žádosti o omezení a zákaz vstupu do těchto honiteb.

3.Ust. § 66 zákona o myslivosti říká, že ...“Orgány státní správy myslivosti vydávají rozhodnutí, jimiž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny podle § 3 odst. 1 a 2, § 4 odst. 1 a 2, § 5 odst. 1 písm. d), § 5 odst. 2, § 7, § 9 odst. 3 a 4, § 36 odst. 1, § 39, 40, § 41 odst. 1 a § 44 odst. 2, jen po dohodě s orgány ochrany přírody,) pokud zvláštní právní předpisy o ochraně přírody a krajiny nestanoví jinak“.

4.V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2022, čj. 5 As 412/2020-64 se uvádí, že ...“ Skutečnost, že § 66 zákona o myslivosti pracuje s pojmem rozhodnutí, neznamená, že nařízení přiměřených omezení, příp. zákazu vstupu do honitby, provádí orgán státní správy myslivosti právě formou rozhodnutí. Zákon o myslivosti byl přijat v roce 2001, tj. v době, kdy správní řád z roku 1967 neobsahoval právní úpravu institutu opatření obecné povahy. Po přijetí nyní účinného správního řádu z roku 2004 judikatura správních soudů dovodila, že akt podle § 9 odst. 3 zákona o myslivosti, kterým může orgán státní správy myslivosti nařídit přiměřené omezení nebo i zákaz vstupu do honitby či jejích částí, je opatřením obecné povahy ve smyslu § 171 správního řádu (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2016, čj. 2 As 78/2016-72, č. 3473/2016 Sb. NSS).

Správní orgán na základě výše uváděných skutečností konstatuje :

1..Žadatel ve své žádosti uvádí, že důvodem žádosti je zajištění bezpečnosti a řádného provádění odlovu spárkaté zvěře. Dále zesiluje tlak ze strany držitelů honiteb a i vlastníků přičleněných zemědělských a lesních pozemků na snižování stavů zvěře. Prováděné lovu je dle ust. § 9 odst.3 zákona o myslivosti jedním z důvodů pro omezení či zákaz vstupu do honitby. V současné době jsou zaznamenávány silící stížnosti na škody způsobované zvěří na lesních porostech i zemědělských plodinách. Tato skutečnost vyústila mimo jiné i v nyní projednávaný návrh na změnu zákona o myslivosti.

Nyní ale platí ještě současné znění zákona o myslivosti, který dává jako jednu z možností řešení přemnožených stavů zvěře omezení či zákaz vstupu do honitby. Pohyb osob v honitbě představuje pro zvěř v jisté formě rušivý element. Tím, že se v honitbě nebudou ve stanoveném období vyskytovat turisté, přispěje pak v konečné fázi ke snadnějšímu provádění lovu zvěře.

Důvody uváděné žadatelem tak pokládá správní orgán za relevantní a důvodné.

2. Zákaz vstupu se nevztahuje na celou výměru honitby, ale pouze na pozemky určené k plnění funkcí lesa. Zákaz vstupu není povolován na dobu neurčitou, ale na přesně stanovené časové období (od září 2025 do ledna 2026). Každý den je navíc uzavření honitby časově omezeno a to od pozdního odpoledne do rána, tj. není účinné během dne. Uzavření tak není plošné a není na dobu neurčitou.

Oproti návrhu správní orgán upravil dobu uzavření honiteb v měsících září a říjen. Dle názoru správního orgánu by uzavření vstupu na pozemky určené k plnění funkcí lesa v měsíci září již v 17 hodin představovalo nepřiměřený zásah do práva každého volně procházet krajinou a užívat les. V měsíci září lze ještě důvodně předpokládat zájem obyvatel o sběr hub, v měsíci říjnu pak ještě zvýšený zájem o pohyb obyvatel ve volné přírodě. V daném případě je tak nutno vyvážit potenciální újmu uživatele honitby s újmou návštěvníků (široké veřejnosti) pozemků určených k plnění funkcí lesa, jíž v obecné rovině přísluší právo na volný pohyb do krajiny a průchod touto krajinou (viz . usnesení Nejvyššího správního soudu 5 As 412/2020 – 43 z 5. února 2021). Jak již dříve zdůraznil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27.9.2018, č.j. 2 As 112/2017-43, č. 3818/2018 Sb. NSS, musí jít ..“o opatření odpovídající objektivně existujícím poměrům a potřebám dané lokality a zasahující do práv veřejnosti nejmírnějším rozumně dostupným způsobem vedoucím k dosažení zákonem stanoveného, a jen takového účelu“ (bod 24 odůvodnění rozsudku).

Dle názoru správního orgánu tak neomezuje nad míru nezbytně nutnou běžné návštěvníky pozemků určených k plnění funkcí lesa. Míra omezení je dle názoru správního orgánu přiměřená a je v souladu např. s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2022, čj. 5 As 412/2020-64“Oprávnění orgánu státní správy myslivosti na žádost vydat opatření obecné povahy, ve kterém nařídí přiměřená omezení , příp. zákaz vstupu do honitby musí být z povahy věci realizováno tak, že nevyloučí právo každého volně procházet krajinou a užívat les, jak garantují veřejnoprávní předpisy (výše citovaný zákon o ochraně přírody a krajiny a lesní zákon). Tyto předpisy totiž omezují práva vlastníka pozemků (resp. uživatele honitby, kterým je v nyní posuzovaném případě stěžovatelka 2) v tom smyslu, že umožňují užívat tyto pozemky širšímu okruhu jednotlivě nedefinovaných osob (proměnlivému okruhu osob). Jinými slovy, normy veřejného práva zakotvují oprávnění veřejnosti zákonem vymezené pozemky konkrétním způsobem užívat jako veřejný statek [srov. také § 490 občanského zákoníku, podle něhož je věc určená k obecnému užívání veřejným statkem]. Obsah tohoto veřejného statku je v případě jeho zřízení veřejnoprávními předpisy definován jeho zákonným vymezením, které nesmí být vydáním opatření obecné povahy podle § 9 odst. 3 zákona o myslivosti popřeno. V opačném případě by v evropském kontextu tradiční instituty volného průchodu krajinou (přístupu do krajiny) a obecného užívání lesa zcela pozbyly smyslu.

3. Je také nutno konstatovat, že institut opatření obecné povahy, kterým je zakázán vstup do honitby je řešením mimořádným. Nejsou jím dotčeny možnosti lovu dané zákonem o myslivosti. Je tedy jejich „nadstavbou“, která díky zakazu vstupu osob do honitby umožní lovit efektivněji.

4. Tím, že bude zakázán vstup osob do honitby tak se bezesporu sníží riziko jejich potenciálního zranění výstřelem (např. náhodný odraz střely od kamene). Na druhou stranu je nutno znovu zdůraznit odpovědnost střelce za použití zbraně. I přes uzavření honitby je tedy nutno mimo jiné dodržovat všechny platné právní předpisy z hlediska bezpečnosti při lovu.

Poučení

Ve smyslu § 172 odst. 4 správního řádu může kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit u správního orgánu písemné připomínky nebo námitky. Správní orgán je povinen se připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění, a dále podle § 172 odst. 5 správního řádu mohou vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění. Zmeškání úkonu nelze prominout.

Ing. Stanislav Průša
vedoucí odboru životního prostředí

Rozdělovník

1. Lesy České republiky, s. p., se sídlem Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 500 08 Hradec Králové, IČO 42196451

2. STARÁ LOUKA, spol. s r.o., Závodu míru 327/4, Karlovy Vary, 360 17, IČO 26334046

Níže uváděné obecní a městské úřady žádáme o vyvěšení této veřejné vyhlášky na svých úředních deskách a to na dobu 30 dnů.

K vyvěšení na úřední desce (po dobu 30 dnů):

1. Městský úřad Toužim, Sídliště 428, 364 01 Toužim
2. Obecní úřad Štědrá, Štědrá 43, 364 51 Žlutice
3. Městský úřad Bochov, Náměstí míru 1, 364 71 Bochov
4. Městský úřad Žlutice, Velké náměstí 144, 364 52 Žlutice
5. Magistrát města Karlovy Vary, Moskevská 21, Karlovy Vary, 360 01

co : vlastní